

fig saaledes: „I det Kommissionen saaledes maa antage, at det foreslaaede Skytssystem i enhver Henseende vil fyldestgjøre de Fordringer, der kunne stilles til et Fæstningsartilleri, skal den endnu med Hensyn til den Ammunitionsmængde, der paaregnes anskaffet, udtale, at den vel er forholdsvis lille, men at det ikke kan anses for uforsvarligt at blive staaende derved, naar henses til, at det er en rigelig Skytsforsyning, der er foreslaet til Kjøbenhavn, og at kun en Del af dette Skyts vil komme i Virksomhed, og at Projekttilforsyningen under en Belæring, og naar der er Udset til en saadan, vil kunne suppleres, medens det vil være nødvendigt efterhaanden at tilveiebringe en større Krudtbeholdning.“ Det vil erindres, at i Fjor blev det paastaet, at det Skytssystem, der var paatænkt anskaffet, vist neppe kunde betragtes som Andet end midlertidigt, at man maatte komme til Kanoner, som ere ubelukkende af Staal, men Kommissionen deler som sagt ikke denne Anskuelse. Kommissionen har heller ikke den Mistillid til Jernstøberierne, som den ærede Ordfører havde i Fjor, og den ærede Ordfører vilde maaske ved at studere forskjellige Belæringshistorier se, at der fra Jernstøberier er udrettet meget Betydeligt, ikke alene med Hensyn til at tilveiebringe Ammunition, men undertiden ogsaa med Hensyn til Tilveiebringelsen af nyt Skyts under Belæringen.

Kommissionen gaar dernæst over til den sammenhængende Linies Betydning og Anvendelse i Stedet for en Fortlinie, og hvorvidt der maatte være Anledning til at anvende en saadan Linie paa andet Sted end paa Vestfronten. Med Hensyn hertil har Kommissionen delt sig i et Flertal og to Mindretal. Flertallet af 8 Medlemmer slutter sig i det Hele taget til Ministeriets Forslag med nogle ubetydelige Afvigelser. Den ene er med Hensyn til Enceintens Placering i Midten, idet Kommissionens Flertal der mener, at man kunde trække Enceinten noget mere frem og derved undgaa Fortet ved Husum. Den anden heller ikke meget store Afvigelse er den, at Kommissionens Flertal mener, at en noiere Underjøgelse af Forholdene paa Nordfronten sandsynligvis vil medføre, at der anvendes noget Mere paa at forstærke Frontforvaret, særlig ved i Stedet for det paatænkte provisoriske Værk at bygge et permanent Værk ved Hvidøre bag høire Fløi. Til Gjengæld menes det, at man kan udelade det paatænkte provisoriske Fort ved Gjentofte. Det formenes, at naar man sparer Fortet ved Husum og det provisoriske

Fort ved Gjentofte, vilde man rigelig kunne faae Penge til det paatænkte faste Fort. — Der er som sagt to Mindretal, af hvilket det ene, som ikke har udarbejdet noget Forslag, ønsker at gaa noget længere ud, det andet Mindretal ønsker derimod væsentlig at have en enkelt sammenhængende Linie omkring hele Befæstningen og vil paa Vestfronten trække denne nærmere ind. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere at undersøge disse forskjellige Forslag, men blot udtale, at Kommissionens store Flertal i saa Henseende slutter sig til Ministeriets Plan, og Mindretallet tillige udtaler, at der ved Ministeriets Plan vilde naas et betryggende Forsvar.

Med Hensyn til Befæstningens Tilstrækelighed har Kommissionen ligeledes foretaget en meget omfattende Underjøgelse og kommer til den Erkjendelse, at der vil være et tilstrækkelig Mandskab af det paa Sjælland og vedliggende Der tilstedeværende Mandskab, men den udtaler ogsaa i Overensstemmelse med Ministeriet Usikkerheden af, at Kadernerne af en jydsk Brigade forlægges til Sjælland. Med Hensyn til en pludselig Overtumpling, som der ligedes har været talt om, har Kommissionen efter stedfundne Underjøgelser gjort den Bemærkning, at i det ugunstigste Tilfælde er den tjenstgjørende Styrke ganske vist kun omtrent 2,000 Mand, men i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg findes der 12,000 Værnepligtige, som allerede i Løbet af den første Dag — naar hensigtsmæssige Indretninger ere trufne — ville kunne komme til Afdelingerne. Jeg mener derfor, at der ikke paa nogen Maade kan være Grund til den Skræk, som man har haft for Overtumpling ved en pludselig uden noget som helst Varsel landsat fjendelig Hærafdeling. Kommissionen drøfter dernæst endelig det Spørgsmaal: „Vil en Befæstning af Kjøbenhavn være finantstiel uoverkommelig?“ Der har Kommissionen naturligvis ikke gjort sig det til Opgave at undersøge, hvorvidt de Midler, som forlanges af Regjeringen, ere overkommelige eller ikke, saaledes som man maaske efter Titlen skulde tro; men det, som den her gaar ud paa at undersøge, er, om det, som Regjeringen forlanger, er tilstrækkelig til Udførelsen af Fæstningsanlægene, hvilket med andre Ord rettere kunde udtrykkes saaledes, om der behøves supplerende Arbejder ud over det, som Ministeriet har forlangt, og hvilket Kommissionen efter en Redegjøren Punkt for Punkt besvarer benægtende. Den taler ogsaa om den Sum 100,000 Kr. der er paaregnet til aarlige Bedligholdsudgifter og hævder, at den er tilstrækkelig til den ordinære Bedligholdsudgift; men den indrømmer, at den ikke vil slaa til, naar der